

שיעוריו שפט אמת על הפרשה, פרשת משפטים

משפט שמות פרשת משפטים שנה תרלא

ברשי' מה ראשונים מיסיני כו'. והלא כל המצוות נאמרו בסיני. אךআ'ז מו"ר זצלה"ה הגיד עמ"ש רשי' ז"ל להבינים טעמי הדבר. למה זה אצל המשפטים. אך עיקר הרצון שידעו שאף המשפטים שמובנים עפ"י שכל האדם עכ"ז הם רק עי' שכן רצונו ית'. וזהו הטעם שאסור לדון לפני גויים אף שדנין כיישראל כי המשפט לאලקים וגם הטעם והסכמה השכל הכל עי' שכן רצונו יתרחק עכ"ז. ווז"ש מסיני אף שמובן עפ"י שכל.

צריכים לדעת שאף שפרשת משפטיים מסתבר, אין זה דעת אנושי אלא דעתו של ה'. חשוב לא לבבל את ב' הדברים, וזה שזה מסתבר הוי ג'כ' רצון ה', וצריכים לשמר על רצון ה' ולא לומר מכיוון שהוא מסתבר, אני יכול לומר מה שאינו רוצה לומר גם כן.

משפט שמות פרשת משפטיים שנה תרלא

ובמדרשי דבריו ליעקב כו' ומשפטיו לישראל כי הש"ת ג'כ' מקיימים המשפט ע"כ. פ"י דכתיב אחר שהגיד להם מרע"ה דברי ה' והמשפטים השיבו כל הדברים כו' נעשה כו'. דאיתא בזוה"ק פ"י הקדמת נעשה לנשמעו עושי דברו כו' שע"י הכתנת ישראל עושין הדיבור וזה עשי דברו. פ"י כי בעסק התורה ובתפלה עפ"י עבדות האדם להוציא הדיבור בכח ורצון פנימי כו' מתחדש האותיות של התורה שיש בהם חיות להיגיעים בהם ווז"ש מגיד דבריו לעיקב שכח המשכת חיות פנימי של דברי ה' ניתן לישראל. וככפי הרצון של האדם נפתח חיות האותיות ויוכל לשמעו התחדשות תמיד באוטן הדיבורים. ווז"ש אשר תשים לפניהם מוכן לאכול כמ"ש רשי' ז"ל [וכ"כ קרוב אליך הדבר כו' בפיך] כי המשפטים הם גבוה מעל גביה ושורשים בשמיים רק אשר תשים לפניהם שיוכלו למצוא משפט ה' עי' יגיעהם. וכן הגידআ'ז מו"ר ז"ל בשם הרב הק' מפרשיסחה פ"י לפניהם כענין הקדמת נעשה לנשמעו שהוא עי' מס' נזהר לפניהם שייהי להם דבר ה' לפני עצמותם וחיוותם עכ"ז. ואם האדם מכין עצמו כך לשמעו אז נפתח מעין התורה ובודאי אין רצון הש"ת שידעו אלו המשפטים בפרט. רק שבדברים אלו נכללים כל משפטי ה' עי' הגיעה. ווז"ש רשי' לא تعالה על דעתך כו' רק לפרש להם טעם דבר ופירשו כו'. וכי מרע"ה רעה מהימנא שמסר נפשו עבור כל אחד מכל ישראל רצה למטעו ידיעת התורה מישראל אך כי רצה שייהי המשפט מפורסם בלי הסתר [זהה עניין מרע"ה אספקטראיה המארה] רק באמנת נתן התורהلبושים לפניו רך עי' שמסר טעמי התורה לישראל יכולין למצוא פנימיות רצונו ית' עי' אותיות התורה כנ"ל. וגם פשוט אשר תשים כו' שככל איש ישראל עי' רצון אמת יכול למצוא משפט אמת בכל דבר שלא לטעות ח'ו:

לכוארה כוונתו של ידי הגעה בתורה אדם יכול למצוא הטעמים של כל התורה, ולתת לנפשו חיית חדשה בהבנת עמקי התורה. התחדשות בתורה נוגן לאדם התחדשות בחיים, התחדשות בעבודת ה', התחדשות ביחסו עמו ה'. ולכן רצה משה למסור לכל ישראל לא רק את דברי התורה, אלא גם את הטעמים של הדינים, שיבינו שיש עמוק פנים עמוק בכל דבר, ואין זה רק מצות אנשים מלומדה. וזה "נעשה ונשמע", שלל ידי עשיית התורה ולימוד התורה נשמע להרבה עוד דברים שנכללים בתורה שאינם לעיניים. ויש בתורה יותר הפתעות מהחרים שבקנדה. וזה ממש

נותן לאדם הלומד בה חיota חדש.

שפט אמת שמות פרשת משפטים שנה תרל"ז

וכו צריך להיות ציווי הש"ת קודם לשכל האדם וזהו לפניהם כנ"ל. ובנ"י הקדימו נעשה לנשמע פי' שהי' חביב אצל יותר מה שזכה לעשות רצון עליון ממה שיבינו הטעם של המצוה. ועי"ז זכו שיבינו גם הטעמים כי מוקדם ניתנו הדיברות אח"כ המשפטים. וכ"כ מגיד דבריו הוא הנගתו יתברך בלי הבנת הטעמים אח"כ חוקיו ומשפטיו כו' וכן הוא בכל מצוה בפרוטות כמו שמקיים האדם בפשיטות בלי השגה כראוי רק שרוצה לקיים מצות הש"ת זוכה אח"כ להבין הטעם. וזו' שרש"י ז"ל לא تعالה על דעתך כו' ותמונה וכי מרע"ה אשר מסר נפשו עבורו ישראל לא הי' חף להבין לבני הטעמים. אך כי באמת העיקר לקיים מצות הש"ת בלי הבנת הטעמים. רק שהש"ת אמר שבני זכו ע"י הקדמת נעשה לנשמע שיבינו גם הטעמים כנ"ל:

שפט אמת שמות פרשת משפטים שנה תרלא

הנה אני שולח מלאך כו'. כי כל ימי המעשה דכתיב שששת ימים תעבוד. תעשה מלאכה. ואעפ"כ יש קדושה גנוזה גם בעשי' ממש והוא בחי' מלאך ושליח כי כל דבר יש בו חיota מהשי"ת ונשתלח לעולם כדי לעשות רצון הש"ת שיש מצות בכל מעשה האדם. רק שנתלבש בענייני עוה"ז וצריך שמירה יותר אל תמר בו. רק לידע כי גם זה מחויות הש"ת כישמי בקרבו כו' ועבדתם את ה' כו' הוא בחי' שבת בלי התלבשות המעשה כי שבת מעין עוה"ב ואוז והסירוטי מחלת מקרובך כו'. וזה שא"כ בקשה על שום דבר בשבת. וכ כתיב וברך את לחמך פ"י להיות כל המעשים נמשכים אחר עבודתו ית"ש מלשון הברכה והרכבה. וכן בגמרא נלמד ברכת המזון מוברך את לחמך כו'. וכשהאכילה באופן זה. והסירוטי מחלת [כי כל החולאים בגוף ונפש רק ע"י אכילה ושתייה כמ"ש בזוהר מתגאה עלי' דב"ג וכמ"ש ושבעת השמרו כו'. ושבת אכילת מצוה כנ"ל]:

אדם צריך לדעת שכל מעשה האדם בעולם הזה מתלבשים בהם אפשרות להתקרובות לה' ולגלות את דבר ה' שבפנים כל דבר. ועל האדם לשמור טוב מאד לזכור שכל דבר יש בו חיota מה', ולא לשוכח שגם הדבר חול שלו עליו להעלותם לקדושה, שיש בהם כח פנימי של רצון ה'. עולם מleshom העלם, שה' העלים את עצמו בעולם כדי שנמציע אותו. בעבודתנו, בשיחת חולין שלנו, יש אפשרות של התקרובות לה', ועשיות רצון ה' בכל דבר, אפילו ה"שליחים" של ה'.

שפט אמת שמות פרשת משפטים שנה תרלב

בשם הרה"ק ז"ל מקאץ ע"פ ואנשי קודש תהיו. להיות שמירת הקדשה במעשה אנוש ותחבולותיו. פ"י שאין מחסור להשי"ת מלאכי עליון שרפאים וחיות הקודש. רק שמתואר לקדושת אנשים ולבן המשיך נוצקי קדושה גם בעוה"ז במדה וצמצום. וכן בשאר בשדה כו' לא תאכלו דריש חז"ל כלל על כל היוצא מוחוץ למחיצתו אסור. פ"י כנ"ל שיש בכל דבר התפשטות קדושה במידה וצריכין לשומר הגשמיות שלא לצאת מגבול הקדשה כנ"ל. גם פ"י תהיו לי הוא הבטחה שייהיו בנ"י בסוף קודש לה' וכן צריכין לשומר עצמיו עתה להיות מוכנים להינתן בראשו של מלך כדאיתא במדרש המשל מה שאתה יכול לקבוע אבניים ומרגליות קבוע שהיא עתידה להיות בראשו של מלך כנ"ל. [ועפי"ז ואנשי קודש תהיו הוא סוד ידוע עפ"י קבלת הראשונים ז"ל]:

ה' לא רוצה מأتינו שנהיyo מלאכים, אלא אנשים, שאוכלים ושותים ויש לנו יצר הרע ובצל זאת אנו

מתגברים עליו. ועוד, בעתיד יהיה לנו אפילו יותר קדושה, ולכן צריכים לשמור על זה ולכפות לו.

שפט אמת שמות פרשת משפטים שנה תרלה

בודאי יכולים למדוד מלאה המשפטים דרכיהם הרצויין לעבודת הבורא ית'. ודין שומרים כי יתן כו' כסף או כלים כו' אם ימצא הגנב ישם שניים כו' אם לא שלח ידו כו'. כי הקדוש ברוך הוא נותן לאדם כלים לשמור. כסף הוא הרצון והחשק. וגם בריאות האדם עצמו שהוא כלי לעובודתו ית' וצריך שמירה. והיצה"ר גונב העיקר. ואם האדם ניצול ממנו יש לו יתרונו כי הגנב משלם כפלו. והעצה היועצת לאדם הוא הרחקת התענוגים כי אם שולח יד נתחייב באונסין. ובגמ' השומר שאמר הריני משלם קונה הכפל לכשתגנב ותרצה ותשלמיini כו' ע"ש פ"י אף שחתא האדם אם נותן לבו לשוב להשיית ברצון שלם. אף כי באמת חייב הוא. עכ"ז בא עוד למעלה ע"י החטא ומקנה לו הכפל והוא עניין מעלה בעל תשובה. שזדונות נעשין לו כזכיות כנ"ל: